T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018 / 512
KARAR NO : 2018 / 531
KARAR TR : 24.09.2018

ÖZET : Davacının davalı idarede 07/01/2013 tarihinden 28.04.2015 tarihine kadar fiilen çalıştığı günler karşılığı ödenmediğini ileri sürdüğü kıdem tazminatı, fazla mesai, yıllık izin ve genel tatil çalışma ücretlerinin tahsiline karar verilmesi isteminin ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerekti hk.

K A R A R

Davacı : Z. A.
Vekilleri : Av. O. S. Av. K. S.
Davalı : Milli Eğitim Bakanlığı
Vekili : Av. F. E.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkili davacının davalı Bakanlığa bağlı Bursa Nilüfer H. A. Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi Uygulama Oteli'nde çalışmasına devam etmekteyken, gece ücreti farkları ile fazla mesai ve ulusal bayram genel tatil ücretlerinin ödenmemesi sebebiyle iş akdini haklı nedenle feshettiğini, Bursa Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü'nün 06/04/2015 tarihli raporu ile çalışma süresinin tespitinin yapıldığını, buna göre sözleşmede kararlaştırılan 40 saatlik çalışma süresini aşarak haftada 48 saat çalıştığı ancak hak ettiği fazla sürelerle çalışma ve fazla çalışma ücretlerinin ödenmediğini, 2014 Ekim ayından itibaren ise eksik ödendiğini, Ulusal Bayram genel tatil günlerinde çalışmasının devam ettiğini, ücretinin ödenmediğini, 657 sayılı Kanun'un 4359 sayılı Kanunla değişik 176. maddesi uyarınca saat 18.00'den sonra yaptığı çalışmalar ile yarıyıl, yaz tatilleri ve cumartesi/pazar günleri yapmış olduğu çalışmaları açısından gece ücreti ödendiğini ancak tüm dönem için anılan ödemenin yapılmadığını iddia ederek kıdem tazminatı, yıllık izin, fazla mesai ücreti, ulusal bayram genel tatil ücreti alacağının tahsili istemiyle 16/06/2015 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

BURSA 7. İŞ MAHKEMESİ 09/02/2017 gün, E:2015/447, K:2017/43 sayılı dosyasında "davacının davalı Bakanlığa bağlı H. A. Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi'nde, Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen ve Yöneticilerin ders ve ek ders saatlerine ilişkin karar doğrultusunda usta öğretici görevlendirilmesi için Bursa Valiliği İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nce alınan olur ile 23/09/2013 tarihinde düzenlenen ek ders görevi verilerek görevlendirilen usta öğretici ferdi hizmet sözleşmesine istinaden çalışmaya başladığı, davacının iş akdini, gece ücreti farkları ile fazla mesai ve ulusal bayram genel tatil ücretlerinin ödenmemesi sebebiyle haklı nedenle feshettiğini iddia ettiği, davalı tarafın davacının devamsızlığı nedeni ile işten ayrılış bildirimi yapıldığını savunduğu, işçinin ücretinin kanun hükümleri veya sözleşme şartlarına uygun olarak hesap edilmemesi veya ödenmemesinin, işçinin iş sözleşmesini haklı nedenle derhal fesih hali olarak düzenlendiği, iş akdini haklı nedenle fesheden davacının kıdem tazminatına hak kazandığı, davacının çalışma döneminde haftalık 8 saate kadar olan çalışmalarından 45 saat kadar olan 5 saatlik kısmının fazla sürelerle çalışma, diğer 3 saatlik kısmının ise fazla çalışma olarak değerlendirilmesi, söz konusu dönemlerde yapılan ek ödemelerin hesaplanan fazla çalışma/fazla sürelerle çalışma ücretinden mahsup olunarak kalan bölümün fazla mesai ücreti olarak takdirinin gerekeceği kanaatine ulaşılmıştır.

Davacı yıllık izin ve ulusal bayram tatil ücreti talebinde bulunmuştur. Puantaj kayıtları ile çalışma programları kapsamında tespit edilen ulusal bayram genel tatil çalışmaları için 4857 sayılı İş kanunun düzenlemesi çerçevesinde 2013 yılında 5, 2014 yılından 2 gün ulusal bayram genel tatil alacağının ve çalışma süresine göre 14 günlük yıllık izin alacağının bulunduğu anlaşılmıştır.

Dosyaya celp edilen N. H. A. Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi Uygulama Oteli Müdürlüğü 25/09/2013-09/11/2014 tarihleri arası (02/06/2014-21/09/2014 dönemi hariç) usta öğretici çalışma programlan incelendiğinde, davacının daha önce ödeme belgesi sunulan dönem dışında da "gece öğretimi ücretine" hak kazanacak şekilde çalışmasının olduğu" gerekçesi ile davanın kabulüne karar vermiş, İlk Derece Mahkemesinin kararına karşı davalı vekilince istinaf kanun yoluna başvurulmuştur.

İSTANBUL BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ 31. HUKUK DAİRESİ 23/11/2017 gün, E:2017/945, K:2017/1542 sayılı kararı ile "657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "Ders Görevi" başlıklı 89. maddesinde "Her

derecedeki eğitim ve öğretim kurumlan ile Üniversite ve Akademi (Askeri Akademiler dahil), okul, kurs veya yaygın eğitim yapan kurumlarda ve benzeri kuruluşlarda öğretmen veya öğretim üyesi bulunmaması halinde öğretmenlere, öğretim üyelerine veya diğer memurlara veyahut açıktan atanacaklara ücret ile ek ders görevi verilebilir. Ücretle okutulacak ders saatlerinin sayısı, ders görevi alacakların nitelikleri ve diğer hususlar ilgili Bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile tespit olunur" hükmü yer almaktadır.

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 47. maddesi hükmüne göre, örgün ve yaygın eğitim kurumlarında ve hizmet içi yetiştirme kurs, seminer ve konferanslarında uzman ve usta öğreticiler de geçici veya sürekli olarak görevlendirilebilir. Öğretim tür ve seviyelerine göre uzman ve usta öğreticilerin seçimlerinde aranacak şartlar, görev ve yetkileri, yönetmeliklerle tespit edilir.

Bu yasal düzenleme uyarınca çıkarılan "Millî Eğitim Bakanlığı Kurumlarında Sözleşmeli veya Ek Ders Görevi ile Görevlendirilecek Uzman ve Usta Öğreticiler Hakkında Yönetmeliğin" 5. maddesi gereğince "Uzman ve usta öğreticiler aşağıdaki şekillerde görevlendirilirler;

1 - Geçici personel olarak:

Geçici personel olarak görevlendirilecek uzman ve usta öğreticiler ile yapılacak sözleşme esasları 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 15/05/1975 gün ve 1897 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile değiştirilen 4 üncü maddesine göre Bakanlıkça hazırlanır.

2 - Ek ders görevi verilmesi yoluyla:

4 üncü maddede belirtilen esaslara göre ek ders görevi verilmesi yoluyla görevlendirilecek uzman ve usta öğreticilere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 89 uncu maddesi uyarınca 1/12/2006 tarih ve 2006/11350 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Millî Eğitim Bakanlığı Yönetici ve Öğretmenlerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Kararda belirtilen miktarda ek ders görevi verilebilir."

Konu ile ilgili olarak; T.C. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı, Sigorta İşleri Genel Müdürlüğü, Sigorta Primleri Daire Başkanlığı'nca yayınlanan "Usta Öğreticiler" Konulu 16/02/2004 Tarih ve 101572 sayılı 16 -309 Ek sayılı Genelgesinde ise, "Çıraklık ve Halk Eğitim Merkezlerinde herhangi bir kadroya bağlı olmaksızın ders ücreti karşılığında çalışan usta öğreticilerin 657 sayılı Kanunun 89. maddesine göre çalıştırıldıkları, geçici personel statüsünde bulundukları, İş Kanununa tâbi olmadıkları belirtilmiş, bu nedenle anılan kişilere ödenen ücretlerden 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun (4571 sayılı Kanun ile değiştirilen) 46. maddesi hükmü gereğince işsizlik sigortası priminin kesilmemesinin uygun görüldüğü bildirilmiştir.

4857 sayılı İş Kanununun 2. maddesine göre; "işçi" bir iş sözleşmesine dayanarak çalışan gerçek kişi olarak tanımlanmaktadır. İşçi sıfatının kazanılması iş akdinin varlığına dayandığından, her şeyden önce ortada tarafların serbest iradeleriyle kabul edilmiş bir sözleşme ilişkisinin bulunması zorunludur. İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle işveren veya işveren vekilleri arasında iş sözleşmesinden veya İş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözüm görevi 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1.maddesi uyarınca iş mahkemelerine verilmiştir.

Çalışma ilişkisinin iş sözleşmesine, idarece yapılan bir görevlendirmeye veya idari sözleşmeye dayalı olup olmadığının tespiti, sonuç itibariyle yargı yolunu da belirleyecektir.

Niteliği itibariyle bir özel hukuk sözleşmesi olan iş sözleşmesinde taraflar, yasaların öngördüğü sınırlar içinde sözleşmenin konusunu, amacını, biçimini, bağlantı kuracakları kişileri serbestçe seçebilirler. Buna karşılık istihdamın idari sözleşme, görevlendirme veya atama suretiyle yapılması durumunda, çalışma ilişkisinin çerçevesini oluşturan yasal mevzuat tarafların hareket serbestisini kısıtlamakta ve kişileri statü hukukuna tabi kılmaktadır.

Bu nedenledir ki, özel hukuk sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar adli yargıda, idarece yapılan görevlendirmelerden ve atamalardan doğan uyuşmazlıklar ise idari yargıda çözümlenmektedir.

Somut uyuşmazlıkta; davacının ders ücret karşılığı kadrosuz usta öğretici olarak valilik onayı ile davalı Bakanlık bünyesindeki H. A. Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi'nde görevlendirildiği, ücretlerinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 89. maddesine uygun olarak Bakanlar Kurulu'nca çıkarılan kararlar uyarınca Maliye Bakanlığı'nca belirlenen ücretler üzerinden ödendiği, her ne kadar taraflar arasında usta öğretici ferdi hizmet sözleşmesi düzenlenmişse de bu sözleşmenin Valilik olur ve onayı olmadan işlerlik kazanamayacağı, bu nedenle özel hukuk sözleşmesi olarak kabul edilemeyeceği, yani idari işlem olduğu, buna göre taraflar arasındaki ilişkinin statü hukukuna tabi olduğu anlaşılmış olup, HMK'nun 114 ve 115. maddeleri gözetilerek ilk Derece Mahkemesi'nce davanın idari yargının görev alanına girdiği gerekçesiyle adli yargının caiz olmaması nedeniyle dava şartı yokluğundan davanın reddine karar verilmesi gerekirken uyuşmazlığın esasına ilişkin karar verildiği" şeklindeki gerekçe ile "Davalı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile, HMK'nın 353/l-a.3 maddesi gereğince, İLK DERECE MAHKEMESİ KARARININ KALDIRILMASINA, Davanın yargı yolu caiz olmadığından ve dava şartı yokluğundan HMK'nun 114 , 115 ve 355. maddeleri gereğince REDDİNE kesin olarak karar vermiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle 28/12/2017 günü idari yargı yerinde dava açmıştır.

BURSA 3. İDARE MAHKEMESİ 02.07.2018 gün ve E:2017/1939 sayılı kararı ile "506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. maddesinde, "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar..." hükmüne; "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 134. maddesinde ise, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür." hükmüne yer verilmiş; anılan Yasa hükümleri 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.

5510 sayılı Kanunun 3. maddesinde, kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79. madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde, bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların İş Mahkemelerinde görüleceği öngörülmüştür.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine

dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8. maddesi ve devamında; kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan, 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A) (Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B) İşçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkânsızlıklar dolayısıyla iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

(Ek fıkra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir." denilmiştir.

Uyuşmazlık konusu olayda, davacının, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4. maddesinde tanımlanan istihdam şekillerinden memur, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçi kapsamında bulunmadığı, imzaladığı iş sözleşmesine (Ek Ders Görevi Verilerek Görevlendirilen Usta Öğretici Ferdi Hizmet Sözleşmesi) istinaden idareyle arasında hizmet ilişkisi kurulduğu, bu şekilde usta öğretici olarak işçi statüsünde çalışmakta iken, kıdem tazminatı ile fazla mesai ücreti, ulusal bayram-genel tatil ücreti, yıllık izin ücreti gibi iş mevzuatından kaynaklanan alacaklarının tazmininin istenildiği görülmektedir.

Bu durumda, davacının, 4857 ve 5510 sayılı Kanunlar çerçevesinde mahalli mülki amirin tasarrufu ile çalıştığı, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen kıdem tazminatı ile fazla mesai ücreti, ulusal bayram-genel tatil ücreti, yıllık izin ücreti alacaklarının İş Kanunu'ndan kaynaklanan haklardan olduğu anlaşıldığından, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır" şeklindeki gerekçeyle 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, dosya incelemesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vererek 04/07/2018 tarih ve 2017/1939 sayılı üst yazı ile Mahkememize göndermiş, 06/07/2018 tarihi itibarıyla Mahkememiz kayıtlarına girmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Başkan Hicabi DURSUN, Üyeler; Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN Aydemir TUNÇ ve Turgay Tuncay VARLI'nın katılımlarıyla yapılan 24.09.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Engin SELİMOĞLU'nun, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının davalı idarede 07/01/2013 tarihinden 28.04.2015 tarihine kadar fiilen çalıştığı günler karşılığı ödenmediğini ileri sürdüğü kıdem tazminatı, fazla mesai, yıllık izin ve genel tatil çalışma ücretlerinin tahsiline karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. Maddesinde "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar…" denilmiş, aynı Yasanın "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" Başlıklı 134. maddesinde, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiş; 506 sayılı yasa hükümleri 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. 5510 sayılı Kanunun 3.maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79. madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür" denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun 1.maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan; 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren

vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A) (Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B) İşçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkânsızlıklar dolayısıyla iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

(Ek fıkra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir." denilmiştir.

Dosya kapsamında yapılan incelemede; davacının 07/01/2013 - 28.04.2015 tarihleri arasında Havva Aslanoba Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi Müdürlüğünde usta öğretici olarak çalıştığı; davanın, davacının fiilen çalıştığı günler için hak ettiğini iddia ettiği kıdem tazminatı, fazla mesai, yıllık izin ve genel tatil çalışma ücretlerinin ödenmesi istemiyle açıldığı anlaşılmıştır.

Davacının, mahalli mülki amirin 14/12/2012 tarih ve 57224 sayılı oluru ve tasarrufu ile çalıştığı, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen kıdem tazminatının iş kanunundan kaynaklanan haklardan olduğu dikkate alındığında, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle, Bursa 3. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulüyle, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 31. Hukuk Dairesinin 23.11.2017 gün, E:2017/945, K:2017/1542 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 31. Hukuk Dairesinin 23.11.2017 gün, E:2017/945, K:2017/1542 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 24.09.2018 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Turgay Tuncay Varlı
AYDIN	TUNÇ	